

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 121.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789675536/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

se saamange Gange fra Poulsen; det gjorde ham saa uhyre ondt, at han ikke var hjemme igaar, da Du var saa artig, at komme og præsentere Din Kjæreste; og ligesaadan at han ikke kan komme her idag. Men Du veed, at det er de ækle Formiddagstimers Skyld; men vi komme her en Aften med det Allerførste.

Ja, Gud Emilie, afbrød Gine hende midt i alle hendes Behageligheder, hvad var det dog for en Hr. Bearn; jeg hørte iforgaars en Historie om ham og et Fruentimmer, som skal have tjent for Stuepige hos Din Tante Lind.

Nei, det maa De undskylde, sagde Lotte ivrigt; det er ikke ham; men det er Hr. Flint; for det har Poulsen hørt hos Major Skades, hvor Fru Lind selv har fortalt det, da Flint informerede der; men han fik da snart Næsen mod Stuedøren kan jeg troe.

Ja, jeg vil ikke sige imod, sagde Gine; men jeg har rigtignok hørt for ganske vist, at det var Hr. Bearn.

Men de ere jo Venner, bemærkede den lille muntre Frøken, og Venner have alting tilfældes.

Damerne loe og sagde fy; Emilie var indigneret, og sagde:

Det er vist meget morsomt, siden de alle lee deraf; jeg synes blot at vi burde vente med at bringe saadanne Historier om i Byen, til vi havde en bedre Hjemmel for os end Tante Lind.

Mig er det ligegyldigt om det er sandt, sagde den lille Frøken; naar det blot er morsomt.

Men det er ikke synderligt morsomt for Hr. Flint, indvendte Emilie, han mister sine Informationer, hvoraf han lever.

Og hvoraf hans Dame lever, det er rigtigt; bemærkede den lille Frøken. Emilie lænede sig tilbage i sin Stol, uden at værdige hende noget Svar.

Herregud Emilie, vedblev Frøkenen, fordi Du er bleven forlovet, have vi Andre da ikke Lov at more os? Du er da ogsaa bleven ækel alvorlig.

Det kan være muligt, at jeg er bleven alvorlig, sagde Emilie, imidlertid er det da intet Nyt, at jeg forsvarer dem, der ere borte.

Nei, deri maa jeg give Emilie Ret, sagde Frøken Gine; kan I huske sidst, hvor hun tog paa Vei, da jeg kom med den lille Historie om Brevtasken? og der var dog noget galt, – jo Emilie det veed Gud der var; for jeg hørte det siden omstændeligt. Og det var ude paa Stierne, og ikke som Du sagde, da Du gik ned fra Holms –